

ชื่อรายงาน รายงานการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ
รายวิชาภาษาไทย ท 31101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ชื่อผู้รายงาน นางสาวบุศรา ตีรนานนท์
ปีที่รายงาน 2559

บทคัดย่อ

รายงานการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ รายวิชาภาษาไทย ท 31101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นการศึกษาเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (One Group pre-test post-test Design) มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ 1) เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และมีประสิทธิผลตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 ที่กำลังศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร จำนวน 42 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและ หลังเรียน จำนวน 40 ข้อ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ (%) ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) และการทดสอบที (t-test dependent)

1. ผลการศึกษาพบว่า

1.1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ รายวิชาภาษาไทย ท 31101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่า E_1 / E_2 เท่ากับ 87.01/86.85 และมีค่าประสิทธิผล .69

1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ รายวิชาภาษาไทย ท 31101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

1.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ รายวิชาภาษาไทย ท 31101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$)

ชื่องานวิจัย การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3

ชื่อผู้วิจัย นางสาวเกศริน นันทา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

บทคัดย่อ

การทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียน ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพ ให้มีความมั่นคงทางสังคม และเศรษฐกิจ นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรมประเพณี โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดี และวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้อยู่คู่ชาติไทยตลอดไป จากการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

พบว่านักเรียน 3 คน จากจำนวน 48 คน ที่ยังอ่านสะกดคำไม่คล่อง ออกเสียงไม่ชัด ปัญหานี้จะเป็นอุปสรรคและมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เพราะความสามารถในการอ่านออกในวิชาภาษาไทย จะเป็นพื้นฐานและเครื่องมือที่สำคัญในการเรียนรู้ ในรายวิชาอื่นๆ จึงต้องหาวิธีช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มนี้ ให้สามารถอ่านออกให้ได้ ผู้วิจัยจึงได้สร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำ ให้กับนักเรียนกลุ่มดังกล่าว โดยผู้วิจัยได้ติดตามผลกับนักเรียนและได้ทดลองแบบทดสอบมาโดยตลอด ซึ่งจะส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ด้านการอ่านให้มีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น และนักเรียนจะได้มีเจตคติที่ดีต่อการอ่านตลอดไป

ชื่อผลงาน	รายงานการพัฒนาแบบฝึกเพื่อพัฒนาการอ่านคิดวิเคราะห์วรรณคดี เรื่องมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ผู้รายงาน	นางสาวสุชีรา รักษาภักดี ครู วิทยฐานะชำนาญการ
หน่วยงาน	โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาการอ่าน คิดวิเคราะห์ วรรณคดี เรื่องมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ท32101 ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึก เพื่อพัฒนาการอ่าน คิดวิเคราะห์วรรณคดี เรื่องมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาการอ่าน คิดวิเคราะห์วรรณคดี เรื่องมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 8 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงเนื่องจากเป็นห้องเรียนที่ผู้รายงานรับผิดชอบ ในรายวิชาภาษาไทย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แบบฝึกเพื่อพัฒนาการอ่าน คิดวิเคราะห์วรรณคดี เรื่องมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาการอ่านคิดวิเคราะห์ วรรณคดี เรื่องมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดำเนินการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละและ t-test

ผลการศึกษาพบว่าแบบฝึกเพื่อพัฒนาการอ่านคิดวิเคราะห์วรรณคดีเรื่องมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยมีค่า ประสิทธิภาพที่ 84.25/83.40 นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาการอ่าน คิดวิเคราะห์ วรรณคดี เรื่องมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาการอ่าน คิดวิเคราะห์วรรณคดี เรื่องมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$)

ชื่อผลงาน การใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ วิชา ท 23101 ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.
ผู้รายงาน นางสาวระวีวรรณ มาสมพงษ์.
หน่วยงาน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 2 กรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การแต่งกลอน
สุภาพ วิชา ท 23101 ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ วิชา ท 23101 ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา

ประชากรในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา
ปีการศึกษา 2559 จำนวน 415 คน การได้ซึ่งกลุ่มตัวอย่างกระทำโดยการสุ่มแบบเจาะจงเป็นนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ บทเรียนสำเร็จรูป
เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจของ
นักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต, t-test และค่า E_1/E_2

ผลการวิจัยพบว่า

1. บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ วิชา ท 23101 ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
มีประสิทธิภาพ 82.21/83.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปอยู่ในระดับมาก

ชื่อผลงาน รายงานการใช้แบบฝึกการวิเคราะห์คำภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตในภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ผู้รายงาน นางบุณชริกา ช่วยประคอง
หน่วยงาน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.
กรุงเทพมหานคร.
ปีการศึกษา 2559

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาแบบฝึกการวิเคราะห์คำภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตในภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกการวิเคราะห์คำภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตในภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกการวิเคราะห์คำภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตในภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 415 คน การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างกระทำโดยการสุ่มแบบเจาะจง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 จำนวน 44 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบฝึกการวิเคราะห์คำภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตในภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบฝึกการวิเคราะห์คำภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตในภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่า E_1 / E_2 , t-test และค่าเฉลี่ยเลขคณิต

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า

1. แบบฝึกการวิเคราะห์คำภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตในภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพ 85.97/83.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกการวิเคราะห์คำภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตในภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบฝึกการวิเคราะห์คำภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตในภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับ มาก

ชื่อผลงาน รายงานการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยเรื่อง การใช้ตัวการ์นต์และ
ไม้ทัณฑฆาตและคำพ้องเสียง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ผู้รายงาน นางสาววัฒนา มาลาวงศกร ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
หน่วยงาน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
กรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2559

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง การใช้ตัวการ์นต์และไม้ทัณฑฆาต และคำพ้องเสียง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบการเรียนวิชาภาษาไทย 1 รหัสวิชา ท 31101 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง การใช้ตัวการ์นต์และไม้ทัณฑฆาตและคำพ้องเสียง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง การใช้ตัวการ์นต์และไม้ทัณฑฆาตและคำพ้องเสียง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 29 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากเป็นห้องเรียนที่ผู้รายงานรับผิดชอบจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย 1 ท 31101 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง การใช้ตัวการ์นต์และไม้ทัณฑฆาต และคำพ้องเสียง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง เรื่อง การใช้ตัวการ์นต์และไม้ทัณฑฆาตและคำพ้องเสียง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง การใช้ตัวการ์นต์และไม้ทัณฑฆาตและคำพ้องเสียง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดำเนินการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และ t-test

ผลการศึกษาพบว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง การใช้ตัวการ์นต์และไม้ทัณฑฆาต และคำพ้องเสียง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เท่ากับ 82.98/81.56 นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง การใช้ตัวการ์นต์และไม้ทัณฑฆาตและคำพ้องเสียง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง การใช้ตัวการ์นต์และไม้ทัณฑฆาตและคำพ้องเสียง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก \bar{X} เท่ากับ 4.49

ชื่องานวิจัย การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ
สาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2558

ชื่อผู้วิจัย นายรักเขต แสงกระจ่าง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

บทคัดย่อ

การทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2558 มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะสาระภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน จำนวน 15 ชุด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แบบแผนการทดลองใช้แบบกลุ่มเดียว (One Group Pre-test Post-test Design) สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.91/84.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 80/80

2. ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านและเขียนดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 84.89

ชื่องานวิจัย การแก้ปัญหาการเขียนคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ชื่อผู้วิจัย นางสุมลมาศ วารีศรี

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหานักเรียนเขียนคำผิดในวิชาภาษาไทย และเพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทย โดยได้ใช้แบบฝึกการเขียนภาษาไทย จากการเขียนคำในมาตราแม่สะกดต่างๆ โดยทำการวิจัยในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 คน

จากผลการศึกษาพบว่า จากการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดต่างๆ นักเรียนมีการพัฒนาของทักษะทางด้านการเขียนมากขึ้นจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 90 จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 20 คน ซึ่งผลสัมฤทธิ์จากการวิจัยนี้มีส่วนช่วยในการพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ในด้านการเขียนคำในภาษาไทยได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น

ชื่องานวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/7 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา

ชื่อผู้วิจัย

นางสาวลัดดา สุกแสง

กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/7 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียนจำนวน 15 ข้อ โดยให้นักเรียนเรียงลำดับสาเหตุการไม่ส่งงาน / การบ้านตามลำดับที่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดจากลำดับ 1 - 15 และได้ทำการนำผลของแต่ละสาเหตุ มาหาค่า ร้อยละ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์และหาข้อสรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน

ผลการศึกษาปรากฏว่า จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/7 แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ลำดับที่ 1 คือ การให้การบ้านมากเกินไป และครูอธิบายเร็วเกินไป โดยคิดจากนักเรียน 23 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 จำนวน 13 คน คิดเป็น ร้อยละ 56.52

ชื่องานวิจัย	การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา
ชื่อผู้วิจัย	นายกฤษณ์จิว คุรุพันธ์
กลุ่มสาระการเรียนรู้	ภาษาไทย

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียนจำนวน 15 ข้อ โดยให้นักเรียนเรียงลำดับสาเหตุการไม่ส่งงาน / การบ้านตามลำดับที่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดจากลำดับ 1 - 15 และได้ทำการนำผลของแต่ละสาเหตุมาหาค่า ร้อยละ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์และหาข้อสรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน

ผลการศึกษาปรากฏว่า จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมเรื่อง การไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ลำดับที่ 1 คือ การให้การบ้านมากเกินไป และครูอธิบายเร็วเกินไป โดยคิดจากนักเรียน 39 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 จำนวน 25 คน คิดเป็น ร้อยละ 64.10

ชื่องานวิจัย การเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัย นางสาวปิยะรัตน์ ฉาโรสง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุการสะกดคำผิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 20 คน เพื่อนำไปสู่การให้ความรู้และแก้ไขให้เขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น โดยใช้แบบสอบถามเพื่อหาคำที่มักเขียนผิด จากนั้นใช้แบบสอบถามการเขียนสะกดคำจำนวน 28 ข้อ เครื่องมือในการวิเคราะห์เปรียบเทียบ

ผลจากการทำแบบสอบถามปรากฏดังนี้ นักเรียนจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35 จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 20 คน มีคะแนนเฉลี่ย 11.39 คะแนน มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 24 คะแนน และต่ำสุด 12 คะแนน จากคะแนนเต็ม 28 คะแนน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 20 คน มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าสมมติฐาน มีคำที่มักเขียนผิดคือ ไตรยางค์และผิดไทย มีสาเหตุของการเขียนผิดคือ มีประสบการณ์ในการใช้คำผิด เช่น การอ่านจากสิ่งพิมพ์ต่างๆ ทำให้จดจำมาใช้ผิดๆ เพราะปัจจุบันสื่อต่างๆ เข้าถึงได้ง่าย และพบเห็นได้บ่อยหรือเกิดจากคำตอบแบบสอบถามไม่คุ้นชินกับคำศัพท์ในแบบสอบถาม ซึ่งผลของการสำรวจสามารถปรับปรุงและเขียนให้ถูกต้อง โดยการให้ความรู้เรื่องคำที่มักเขียนผิด และแก้ไขคำศัพท์ให้ถูกต้อง เมื่อพบเห็นจะได้จำคำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

ชื่อผลงาน รายงานการศึกษาการใช้บทเรียนสำเร็จรูปหน่วยการเรียนรู้การสร้างคำในภาษาไทย
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้รายงาน นางสาวณัฐ ยอสินธุ์ ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

หน่วยงาน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา

ปีการศึกษา 2559

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบทเรียนสำเร็จรูปหน่วยการเรียนรู้การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้บทเรียนสำเร็จรูปหน่วยการเรียนรู้การสร้างคำในภาษาไทย รายวิชาภาษาไทย 1 รหัสวิชา ท21101 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้บทเรียนสำเร็จรูปหน่วยการเรียนรู้การสร้างคำในภาษาไทยรายวิชาภาษาไทย 1 รหัสวิชา ท21101 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้องเรียน 46 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากเป็นห้องที่ผู้รายงานรับผิดชอบสอนในรายวิชาภาษาไทย 1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 1) บทเรียนสำเร็จรูปหน่วยการเรียนรู้การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) แบบทดสอบวัดผลสำเร็จสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปหน่วยการเรียนรู้การสร้างคำในภาษาไทย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ร้อยละ และ t-test

ผลการศึกษาพบว่าประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูปหน่วยการเรียนรู้การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 85.00 / 83.32 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80 / 80 คะแนนของนักเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปหน่วยการเรียนรู้การสร้างคำในภาษาไทย รายวิชาภาษาไทย 1 รหัสวิชา ท21101 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปหน่วยการเรียนรู้การสร้างคำในภาษาไทยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$)

ชื่องานวิจัย การพัฒนาผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ท 32103 ด้วยกระบวนการเรียนภาษาไทย
ผู้วิจัย นายจักรี ลิ้มทวีสมเกียรติ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

บทคัดย่อ

การทำวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ท 32103 ด้วยกระบวนการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ (นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทย gifted) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาไทยและนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบก่อนและหลังการพัฒนา

ผลการศึกษาปรากฏว่า

จากผลการสอบ วิชาภาษาไทย ท 32103 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 นักเรียนจำนวน 4 คน สอบได้คะแนนสูงขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 91 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 90 คณะครูผู้สอนประสงค์จะพัฒนาผลการเรียนรู้ให้สูงขึ้น จึงได้ทดลองใช้รูปแบบการสอน กระบวนการเรียน ภาษา กระบวนการฝึกทักษะ

หัวข้อวิจัย การวิจัย เรื่องการรายงานผลการพัฒนาการเรียนการสอน
(ตามรายละเอียดตัวชี้วัดความสำเร็จ) วิชา ท33102 ภาษาไทย 6
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัย นางสงกรานต์ สุทธิลักษณ์
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา

ปีการศึกษา 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ เป็นการวิจัย เรื่องการรายงานผลการพัฒนาการเรียนการสอน (ตามรายละเอียดตัวชี้วัดความสำเร็จ) วิชา ท33102 ภาษาไทย 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ วิชา ท33102 ภาษาไทย 6 ให้มีประสิทธิภาพ และเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ท33102 ภาษาไทย 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้สูงขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐานตัวชี้วัดความสำเร็จ นักเรียนมีผลการเรียนระดับ 3 ขึ้นไป ร้อยละ 70 ประชากรที่ใช้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง ม.6/7 ม.6/8 ม.6/9, ม.6/11 จำนวน 145 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชา ท33102 ภาษาไทย 6 แบบประเมินทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรม และแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ การตัดสินผลการเรียนจากคะแนนรวมทุกส่วน ทั้งสามด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณธรรมจริยธรรม รวมทั้งเจตคติต่อวิชาภาษาไทย โดยมีเกณฑ์การประเมินระดับ 3 ขึ้นไป ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง ม.6/7 ม.6/8 ม.6/9, ม.6/11 ที่เรียนวิชา ท33102 ภาษาไทย 6 มีระดับผลการเรียน 3.0 ขึ้นไป มีค่าร้อยละ 83.45 และมีคุณภาพอยู่ในระดับ 5 แสดงว่านักเรียนได้รับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ให้สูงขึ้นจริงตามตัวชี้วัดความสำเร็จ เพราะนักเรียนมีผลการเรียนตั้งแต่ระดับ 3.0 ขึ้นไปร้อยละ 70-100 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้